

Sami Fiul's Ketubbah

COMUNITATEA EVREILOR DIN GALAȚI
SECȚIA CULTULUI

ACT
DE CUNUNIE RELIGIOASĂ
(SCRISUL DOTAL)

In numele lui Dumnezeu

În a și a săptămânii, în a și a lunii
a anului dela trecerea lumii, data obișnuită
la noi, în Galați, tândral Sami Fiul fiul lui
a stei D-rei Neti

Nr. cet. 1629
Buletinul stăret civile Nr. 400
din Galati
eliberat în ziua de 29
luna Mai
anul 1949

Între ei
legea lui Moise și Israel: eu voi mări, te voi stima, te voi hrăni și te voi înțelege precum e obiceiul bărbatilor evrei, cari muncesc pentru soțiile lor, le stimează, le hrănesc și le înțelege precum e drept.
Eu îți dau fie un dar de 200 arginți convenși conform hotărârii Torei cât și hrana, îmbrăcămintea și în genere datoria impusă soțului evreu, precum obișnușia soțului evreu în toată lumea.

D-a a constă în să-i fie soție și i-a adus sester din casa părintească, fie în arginți, aur, fie în obiecte de găteală, de îmbrăcăminte, de gospodărie, așternut de pat, etc. Toate le-a primit marelă în valoare de 100 arginți. La care a adăugat din averea sa încă 100 arginți. În total darul se uroa la 200 arginți.

Tândral marelă, a stei astfel: „Garanția aceluia de căsătorie, de zestre și de supliment, sau asupra-mi și asupra moștenitorilor mei, ce mă vor urma, de a plăti din averea și din posesiunea cea mai scumpă ce am acum și ce voi avea în viitor, fie bunuri garantate sau nu, toate să servesc drept garanție și gaj de a se achita din ele valoarea acestui act — de căsătorie — de zestre și de supliment, ba chiar și din bunurile ce le pot pe mine, atât în timpul vieții mele, cât și după viață, din ziua de astăzi și până în veci. Garanția obligatorie a acestui act de căsătorie, de zestre și de supliment a luat asupra-mi acest marelă, tândral cu garanția obligatorie, de a plăti sester și suplimentul, ca la toate actele făcute cu riparea stabilită de înțelepții noștri, fie amintirea lor spre binecuvântare.”

Din partea tândralului în favoarea D-rei fitea lui tot ce-i scris și explicat în acest act este exact și cu drept de executare.

Martori {

Subscris de noi astăzi 1 Iunie 1949

Semnătura oficiantului,
Leopold J. Margulies

TIP „ARGUS”

This is the second page from the ketubbah from my marriage to my wife, Neti, which took place in 1949 in Galati. I met my wife when I was in the army, in the regiment of the Railways; we met in Bucharest in 1949, when I had furlough, at a cousin of mine, where she was also invited. I remember I was wearing my uniform then. Neti was from Galati, born there in 1928. She came from a Jewish family as well, and she had two brothers, Izu and Misu Marcus. I don't know what her father worked when he was young, when I knew him he was already retired. We fell in love, but we had to have an engagement first, those were the times. But the engagement took place without me, because I was in Chitila, with the regiment, and the winter was so hard, that I couldn't get to Bucharest. So the engagement was made in my absence, they only had a photo of me, and said: 'This is the fiancée, but he cannot come'. The engagement was held in her home, in Galati, and it was a religious one, a rabbi came to do it. We got married 3 or 4 months after that. In order to

marry my wife in 1949, I had to be released from the army. The wedding was in June, and it was a real Jewish wedding, like you don't see very often today. It took place in Galati, in my father-in-law's house. My parents and her parents met, they established how to help us start a new life. There was a big party in the garden, all my relatives from Bacau, Bucuresti, Moldavia came, and all her relatives from Galati. There were two schils in Galati, in the same courtyard, on Bernard Andrei street. One was the one of the handicraftsmen, and the other was a beautiful temple. We had our wedding in the schil of the handicraftsmen, which today is the canteen of the Jewish community in Galati. We were called out to Torah, then the ketubbah was written: we were at the table, my father was on one side, her father on the other, I felt like a prisoner, there was no way out! This is a joke, of course, I wanted desperately to be with that woman, who understood me so well? [he starts crying].